

El **CERCLE DE SALUT** organitza un debat entre els partits polítics/candidatures que han tingut representació parlamentària l'última legislatura, sobre les seves propostes programàtiques per reformar la sanitat pública del nostre país i millorar la salut dels nostre conciutadans .

Considerem que malgrat l'excepcionalitat de les properes eleccions del 21-D, cal fer també debats en els que es posin de manifest les polítiques sectorials dels diferents partits.

Titul el debat: "POLÍTIQUES DE SALUT I PROPOSTES PER AL DESENVOLUPAMENT DEL SISTEMA SANITARI"

Lloc : **Auditori de l'Hospital de Sant Joan de Déu d'Esplugues de Llobregat.**
Dia : **11 de desembre de 2017.**
Hora : **19.00 hores.**

Adjuntem una carta de la Junta Directiva en la que expressem algunes reflexions sobre la situació actual de la sanitat pública catalana així com una proposta de 4 punts per a ser tinguda en compte.

Esperem poder-vos saludar personalment.

La Junta Directiva

[INSCRIPCIONS](#)

Carta a les formacions polítiques que es presenten a les eleccions del 21-D

Apreciats senyors,

El Cercle de Salut es una Associació dedicada a la reflexió i el debat sobre el present i el futur del sistema sanitari català (<http://www.cerclledesalut.cat/>) . Les properes eleccions poden ser molt importants per al seu desenvolupament durant la propera legislatura, per això ens posem en contacte en vostès per a expressar-los-hi els problemes i necessitats del sector.

El sistema sanitari públic català dona atenció pràcticament a tota la població, amb accés gratuït a l'atenció sanitària i un alt índex de satisfacció que expressen els ciutadans malgrat l'excessiu temps d'espera per tenir accés a algunes proves diagnòstiques i intervencions quirúrgiques.. Els resultats de salut que assolix són molt bons i l'eficiència tot i ser millorable, es remarcable.

El sistema té davant seu uns grans reptes com són l'envelliment de la població, l'increment de les patologies cròniques, l'atenció a la salut mental, el cost de les noves teràpies i els canvis en la tipologia del pacients més formats i informats que reclamen ser cada cop més agents en els processos de salut.

Per fer front a aquests reptes el sistema té uns professionals sanitaris molt qualificats i compromesos , que malgrat haver sofert una important pèrdua de poder adquisitiu degut a les retallades, ofereixen una atenció d'alta qualitat.

També tenim uns equipaments que han envellit degut a la manca d'inversions que s'ha patit en els últims anys pels ajustaments pressupostaris derivats de la crisi econòmica . La Generalitat disposa de 1.186 € per habitant i any, encara per sota dels quasi 1.300 € de càpita del 2010 i molt lluny del d'altres territoris com el País Basc que disposa d'un 40% més de pressupost sanitari per càpita i les perspectives econòmiques son molt negres amb el Pla d'Estabilitat que el govern espanyol ha presentat a Brussel·les i que representa una caiguda de la sanitat respecte al PIB.

Malgrat que la sanitat pública està formalment entroncada en un Sistema Nacional de Salut, pateix encara moltes rèmores del seu passat en la Seguretat Social. Així per exemple el sistema no és del tot universal (malgrat la llei d'universalització aprovada enguany pel Parlament de Catalunya) sinó que la població protegida es determina per l'INSS segons els vells conceptes d'assegurat i beneficiari de la Seguretat Social, es paguen copagaments diferents segons el estatus de pensionista o treballador, el personal és estatutari i la titularitat dominical sobre el patrimoni no ha estat traspasada i encara pertany a la Tresoreria General de la Seguretat Social .

El sistema necessita que cada any, des de 1995, la llei de pressupostos generals de l'Estat contempli una moratòria del deute històric a la Seguretat Social, originat en el compte (descompte) del traspàs de l'any 1981 i que pesa com una llosa sobre una part important dels proveïdors concertats, situació anòmala que cal corregir.

El model sanitari català és diferent de la resta de l'Estat espanyol pel que fa a l'estatus dels centres i serveis sanitaris. Així mentre que a l'Estat pràcticament tots els serveis finançats amb càrrec a fons públics són hereus de la Seguretat Social (desaparegut Insalud), en canvi a Catalunya la societat civil té una història de creació d'entitats sanitàries de llarga trajectòria, com l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau i altres fruit de la iniciativa pública o privada, en bona part de poblacions. Amb l'impuls del municipalisme democràtic es va conformar una extensa xarxa d'hospitals comarcals. Tots aquests recursos, amb una demostrada experiència de col·laboració en el desenvolupament del sistema públic de salut, han estat la base de la construcció del Sistema Sanitari Integral d'Utilització Pública de Catalunya (SISCAT). Aquests centres es regeixen per la legislació laboral per regular les relacions amb les seves plantilles de personal i, en principi, gaudeixen de més capacitat i autonomia de gestió i d'incorporació de les innovacions. La relació d'aquests centres amb el Servei Català de la Salut és de tipus contractual (concert sanitari), amb objectius d'activitat i de resultats explícits i transparents.

Considerem que s'ha desenvolupat a Catalunya a partir de la Llei General de Sanitat un model de cobertura del servei públic de salut a partir de la col·laboració público-privada que es troba en un moment crític que podria comprometre la seva viabilitat i afectar negativament a la qualitat dels serveis que reben els ciutadans, a partir de la idea de que l'Administració és l'única garant de l'interès públic i, en conseqüència, ha d'assumir directament la gestió dels serveis de salut.

El Cercle de Salut creu que és important un impuls polític a aquestes quatre qüestions i per això us proposa que en els vostres programes electorals inclogueu mesures que plantegin:

1. Millorar la situació econòmica de la sanitat catalana i incrementar durant la propera legislatura la càpita fins el nivell d'altres Comunitats Autònomes capdavanteres.
2. Desenvolupar el sistema sanitari públic català amb els criteris d'un Sistema Nacional de Salut: universalització (donar cobertura a tota la població resident), gratuïtat (de l'atenció sanitària) i finançament a càrrec de fons públics (via impostos).
3. Defensar i promoure els trets característics que han definit el desenvolupament del nostre model, en particular la col·laboració público-privada, la diversitat en la provisió de serveis i l'autonomia de gestió dels centres, mostrant que el valor públic dels serveis està en els seus resultats, avui mesurables i transparents amb instruments pioners del sistema sanitari català com és la Central de Resultats.
4. Millorar les condicions de treball i de desenvolupament dels professionals sanitaris.

Estem a la vostra disposició per comentar o aclarir aquests punts.

Atentament.

Barcelona, 22 de novembre de 2017.

La Junta Directiva del CERCLE DE SALUT